

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ سپتمبر ۲۰۲۱

دفاع از "حقوق زنان" دفاع از آینده افغانستان است!

(۲)

دوشنبه ۲۹ سنبله ۱۴۰۰ - کابل:

۲- اشکال مبارزه علیه این تصمیم زن ستیزانه و ضد انسانی طالب:

با در نظر داشت این که نهاد ها، سازمانها و احزاب سیاسی هریک بر مبنای خط و مشی و توانائی های خودشان اشکال مبارزه علیه طالب در کل و این تصمیم زن ستیزانه و ضد انسانی آنها را تعیین می دارند و با در نظر داشت این که یک نهاد سیاسی که امر مبارزه را جدی تلقی نماید، ضمن تعیین ستراتیژی مبارزاتی اش، استفاده از بقیه اشکال مبارزه را نیز هیچ گاهی برایش ممنوع نمی سازد، مگر این که با علت وجودی خود نهاد در تقابل قرار گیرد، به نظر من در مقطع کنونی که طالب تیغ از نیام کشیده و علیه زنان کشور یعنی علیه آینده کشور آن را به کار می برد، در کل می تواند اشکال آتی مبارزه کار آئی لازم داشته باشد:

الف- تشدید کار تبلیغاتی علیه این تصمیم حاکمیت مزدور و ارتجاعی طالب، به منظور آگاهی دادن و بسیج سراسری مردم افغانستان و جهان علیه این تصمیم ضد انسانی و نابخردانه طالب.

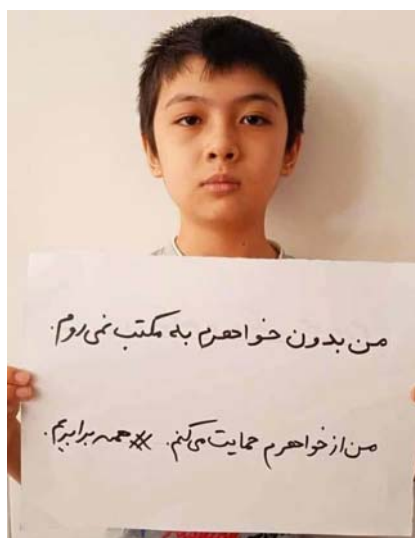

ب- گسترش مقاومت مثبت به وسیله زنان و دختران و حمایت فعال مردان و پسران از آنها.

این را می دانیم که طالب مواضع زن ستیزانه و ضد انسانی کنونی اش را با استفاده و در پناه تاریخچه ننگینی که در دور اول حاکمیتش از خود به یادگار گذاشته است اتخاذ نموده، می خواهد همان فضای دیروز را مجدداً بر جامعه در کل و بر چگونگی ادامه حیات زنان به صورت خاص تطبیق نماید.

سوالی که در اینجا مطرح می گردد متوجه تمام جامعه اعم از زنان و مردان، دختران و پسران حتا پیرمردان و نوجوانان می گردد، سؤال خیلی روشن است: آیا می خواهیم در بند و زنجیری که طالب برای ما فراهم نموده زندگانی نهانیم و یا خیر؟ پاسخ به این سؤال زمانی اهمیت می یابد که می بینیم طالب خلاف دوره اول که با زبان سرنیزه و قمچین با مردم صحبت می نمود، اینبار می خواهد جنایات و تصمیم زن ستیزانه و ضد انسانی شان را با لباس "خواست زنان" بر جامعه حاکم و تطبیق نماید، از همین رو چند "نازن" خود فروخته و حقیر را که از بردگی و اسارتشان لذت می برند و در بدل مثنی پول ناچیز حاضر می شوند به جنس خودشان خیانت ورزیده، به حمایت از تصمیم ضد انسانی و اسارت آور طالب گویا تظاهرات نموده به بردگی جنسی شان افتخار می ورزند؛ لازم می افتد تا کلیت جامعه با حضور فعال شان در تظاهرات "زنان" و حمایت قاطع و همه جانبه از آن هم به طالب، هم به طالب پرستان و هم به جهانیان به خصوص انسانهای خرفتی از قماش "بایدن" نشان دهند که نه طالب خواست مردم افغانستان است و نه هم مردم افغانستان در کل طالب اند.

ب- مقاومت منفی به مثابه مدد دو شیوه دیگر مبارزاتی می تواند طریق دیگری باشد که با اندکی فداکاری ری کلیت نظام طالب و طالبیسم را زیر سؤال برده می تواند. یعنی:

یعنی با آموختن از این نو جوان که نمی خواهد بدون خواهرش به مکتب برود، سیاست های زن ستیزانه طالب را علیه دختران و زنان بخشی از تضاد ماهوی بین "معارف عصری" و "مدارس مذهبی" که به گواهی تاریخ از زمان "امیر حبیب الله خان" آغاز و در این بازه زمانی بیش از صد سال، لاینقطع در تقابل با یک دیگر قرار داشته، زمانی فضاء برای این یکی و گاهی هم بر آن دیگری مساعد شده است، دانسته، با امتناع شان از رفتن به مکاتب ذکور و نشستن در خانه به طالب بفهماند که نمی توانند در درون خانواده ها بین دختر و پسر، تفکیک، تبعیض، تضاد و تقابل را به وجود بیاورند.

در همین جا باید بلافاصله بیفزایم، این خواست تنها از پسران و نوجوانان نیست تا به مثابه حمایت از خواهران شان از رفتن به مکتب خودداری بورزند، بلکه این خواست می تواند تمام ذکور جامعه را نیز مخاطب قرار داده از آنها بخواهد، تا زمانی که درب ادارات بر روی زنان کشور باز نگردیده، از حضور شان در دفاتر امتناع بورزند.

هموطنان گرامی!

این پیشنهاد را که یقیناً هزینه اش به مراتب کمتر از نتایج درگیری در خیابانهاست و به جز تحمل گرسنگی و احتمالاً اخراج از وظیفه که بدون آنهم نه تنها وظیفه در "شاخ آهو" است بلکه در صورت دوام وظیفه هم از معاش خبری نیست، نه کشتن در قبال دارد و نه هم بستن، آگاهانه مطرح می سازم. از موضع کسی که هم خود را می شناسم، هم مردم و هم طالب را، اطمینان دارم طالب با تمام سببیت و درنده خوئی وقتی با تصمیم یک پارچه مردم روبه رو گردد، جز تسلیم راه دیگری ندارد. این تصمیم یعنی اعتصاب تمام کارمندان ذکور ادارات دولتی به نفع و به حمایت از حقوق و مبارزه زنان که می تواند و باید بتواند در دراز مدت از حمایت سایر اقشار جامعه نیز برخوردار گردد، امریست که در صورت تحقق، طالب را وادار به تمکین در مقابل خواست مردم خواهد نمود. تجربه ثابت ساخته است که طالب به جز زبان زور چیز دیگری را نمی داند و این حرکت نمایش زور مردم است.

هموطنان گرامی!

تاریخ از ما می خواهد برای حیات خود مان و برای ادامه حیات فرزندان مان و برای آینده کشور مان، متحدانه علیه طالب به پا ایستیم، متناسب با توانائی های خود آنها را به مبارزه طلبیم، تاریخ بارها ثابت ساخته است که هیچ نیروئی هر قدر هم وحشی و جنایتکار باشد، قادر نیست یک ملت مصمم و به پا خاسته را منکوب بسازد. بیائید خواست این جوان را به جنبشی مبدل سازیم که در تکاملش طالب و طالبانیسم را به زباله دان تاریخ بفرستد

مبارزه علیه امپریالیسم، جز لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!